

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Avrea Gemma Christianorvm

Ruben, Leonhard

Paderbornae, 1604

III. Christus iudicatu[us] est viuos & mortuos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68313)

sti secundum humanam naturam ubiquitatem negant. Similis omnino locus est. Marci. 16. 6. 7. Apud D. Lucam verò duo angeli idem dicunt. Luc 24. 5. 6. 7. 8. Nec differunt duo angeli in ascensione eius in vestibus albis astantes & dicentes. Act. 1. 11. *Viri Galilei quid statis aspicientes in caelum? Hic Iesus qui assumptus est à vobis in caelum, sic veniet, quemadmodum vidistis eum euntem in caelum.* Assumptus verò est corporaliter secundum humanam naturam, ergo tali modo nobis nunc non adest, sed veniet. Est autem iam tali modo ad dexteram Patris, ut clarè D. Marcus asserit. Marc. 16. 19. *Et Dominus quidem Iesus, postquam locutus est eis, assumptus est in caelum & sedet à dextris Dei.* Nobiscum tamen est sua diuina gratia & gubernatione, & in sacro Eucharistiae sacramento sacramentaliter, omnibus diebus usq; ad consummationem seculi. Matth. 28. 20.

CAPVT III.

Christus indicaturus est viuos & mortuos, quod primò probatur ex prophetis scripturis veteris testamenti.

NOTA me hinc breuiter de ea potestate actuum, fusiùs enim ea de re egi libro tertio de quatuor nouissimis.

PROPHETIAE. Iob. 13. 8. 9. *Nunquid faciem eius accipitis, & pro Deo iudicare nitimini? Aut placebit ei quem celare nihil potest? aut decipietur ut homo*

ut homo, vestris fraudulentis? Verſ. 13. 14. 15. 16.
 17. 18. 19. Taceſe pauliſper ut loquar quodcumq; mi-
 bi mens ſuggeſſerit. Quare lacero carnes meas den-
 tibus meis, & animam meam porto in manibus
 meis? Etiaſi occiderit me, in ipſo ſperabo: Verum
 tamen vias meas in conſpectu eius arguam. Et ipſe
 erit ſaluator meus: non enim veniet in conſpectu
 eius omnis hypocrita. Audite ſermonem meum,
 & enigmata percipite auribus veſtris. Si fuero
 iudicatus, ſcio quod iuſtus inueniar; Quis eſt qui
 iudicetur mecum? veniat: quare tacens conſue-
 mor? Ibidem cap. 14. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17.
 Homo vero cum mortuus fuerit, & nudatus atq; con-
 ſumptus, ubi quaſo eſt? Quomodo ſi recedant aqua de
 mari, & fluvius vacuefactus areſcat. Sic homo cum
 dormierit, non reſurget, donec atteratur calum?
 non enigilabit, nec conſurget de ſomno ſuo. Quis mi-
 hi hoc tribuat, ut in inferno protegas me, & abſcōdas
 me, donec pertranſeat furor tuus, & conſtituas mihi
 tempus in quo recorderis mei? Putaſne mortuus ho-
 mo ruruſum vivat? cunctis diebus quibus nunc mili-
 to, expeſto donec veniat immutatio mea. Vocabis me,
 & ego reſpondebo tibi: operi manuum tuarum poro-
 riges dexteram. Tu quidem greſſus meos dinumeravi-
 ſti, ſed parce peccatis meis. Signaſti quaſi in ſaco-
 culo delicta, & curaſti iniquitatem meam. Cap.
 31. 13. 14. Si contempſi ſubire iudicium cum ſervo meo,
 & ancilla mea, cum diſceptarent adverſum me.
 Quid enim faciam cum ſurrexerit ad iudicandum
 Deus? & cum quaſeris quid reſpondebo illi? Pſal.

9. 5. Quoniam fecisti iudicium meum & causam meam: sedisti super thronum qui iudicas iustitiam. Verf. 8. 9. Parauit in iudicio thronum suum, & ipse iudicabit orbem terra in aequitate, iudicabit populos in iustitia. Psalm. 17. 13. 14. Prae fulgore in conspectu eius nubes transierunt, grando, & carbones ignis. Et intonauit de caelo Dominus, & Altissimus dedit vocem suam, grando, & carbones ignis. Psalm. 40. 1. 2. 3. 4. 5. 6. Beatus qui intelligit super egenum, & pauperem; in die mala liberabit eum Dominus. Dominus conseruet eum, & viuificet eum, & beatum faciat eum in terra: & non tradat eum in animam inimicorum eius. Dominus operam ferat illi super lectum doloris eius: uniuersum stratum eius uersasti in infirmitate eius. Ego dixi: Domine miserere mei: sana animam meam, quia peccavi tibi. Inimici mei dixerunt mala mihi: Quando morietur & peribit nomen eius? Verf. 12. In hoc cognoui quoniam uoluit me, quoniam non gaudebit inimicus meus super me. Psalm. 74. 3. Narrabimus mirabilia tua: cum accepero tempus, ego iustitias iudicabo. Psalm. 95. 13. Tunc exultabunt omnia ligna siluarum a facie Domini, quia uenit: quoniam uenit iudicare terram. Iudicabit orbem terrae in aequitate, & propulos in ueritate sua. Eccles. 3. 16. 17. Nam pro peccato matris restituetur tibi bonum, & in iustitia edificabitur tibi, & in die tribulationis commemorabitur tui. & sicut in sereno glacies, soluentur peccata tua. Ibidem cap. 12. 13. 14. Quis miserebitur incantatori a serpente percussos, &

so, & omnibus, qui appropiant bestiis? & sic qui comitatur cum viro iniquo, & obuolutus est in peccatis eius. Vna hora tecum permanebit: si autem declinaueris, non supportabit. Sap. 4. 20. Venient in cogitatione peccatorum suorum timidi, & traducunt illos ex aduerso iniquitates ipsorum. Ibid. cap. 5. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. Tunc stabunt iusti in magna constantia aduersus eos, qui se angustauerunt, & qui abstulerunt labores eorum. Videntes turbabuntur timore horribili, & mirabuntur in subitatione insperata salutis, dicentes intra se, poenitentiam agentes, & præ angustia spiritus gementes. Hi sunt quos habuimus aliquando in derisum, & in similitudinem improperij. Nos insensate vitam illorum aestimabamus insaniam, & finem illorum sine honore: ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos fors illorum est. Ergo errauimus à via veritatis, & iustitie lumen non illuxit nobis, & sol intelligentie non est ortus nobis. Lassati sumus in via iniquitatis & perditionis, & ambulauimus vias difficiles, viam autem Domini ignorauimus. Quid nobis profuit superbia? aut diuitiarum iactantia quid contulit nobis? Transierunt omnia illa tanquam umbra, & tanquam nuncius percurrens, & tanquam nauis, qua transit fluctuantem aquam: cuius, cum præterierit, non est vestigium inuenire, neq; semitam carinae illius in fluctibus: aut tanquam auis, qua transuolat in aere, cuius nullum inuenitur argumentum itineris, sed tantum sonitus alarum verberans leuem ventum: & scin-

N n dens

dens per viam itineris aërem : commotis alis transf-
 volauit. & post hoc nullum signum inuenitur numerū
 illius, aut tanquam sagitta emissa in locum destina-
 tum, diuisus aër continuo in se reclusus est, ut igno-
 retur transitus illius : sic & nos nati, continuo desi-
 uimus esse: & virtutis quidē nullum signum valimus
 ostendere : in malignitate autem nostra consumpti
 sumus. Talia in inferno dixerunt hi, qui peccave-
 runt, Vers. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. Accipiet ar-
 maturam zelus illius, & armabit creaturam ad ul-
 tionem inimicorum. Induet pro thorace iustitiam,
 & accipiet pro galea iudicium certum, sumet scutum
 inexpugnabile aequitatem: acuet autem duram iram
 in lanceam, & pugnabit cum illo orbis terrarum
 contra insensatos. Ibunt directè emissiones fulguri-
 rum, & tanquam à benè curuato arcu nubium ex-
 terminabuntur, & ad certum locum insipient. Et
 à petrosa ira plena mittentur grandines, excande-
 scet in illos aqua maris, & flumina concurrent du-
 ruer. Contra illos stabit spiritus virtutis, & tan-
 quam turbo venti diuidet illos : & ad eremum pero-
 ducet omnem terram iniquitas illorum, & maligni-
 tas euertet sedes potentium. Eccles. 19. 20. Est
 nequitia, & in ipsa execratio : & est insipiens qui
 minuitur sapientia. Isai. 2. 12. 13. 14. 15. 16. 17.
 18. 19. 20, 21. Quia dies Domini exercituum su-
 per omnem superbum, & excelsum, & super om-
 nem arrogantem & humiliabitur. Et super om-
 nes cedros Libani sublimes, & erectas, & super
 omnes quercus Basan. Et super omnes montes exc-
 celsos,

celfos, & super omnes colles eleuatos. Et super omnem turrim excelsam, & super omnem murum munitum, & super omnes naues Tharsis, & super omne quod visu pulchrum est. Et incuruabitur sublimitas hominum, & humiliabitur altitudo virorum, & eleuabitur Dominus solus in die illa: & idola penitus conterentur: & introibunt in speluncas petrarum, & in voragine terra à facie formidinis Domini, & gloria maiestatis eius, cum surrexerit percutere terram. In die illa prouocet homo idola argenti sui, & simulachra aure sui, quas fecerat sibi ut adoraret talpas & vespertiliones. Et ingredietur scissuras petrarum, & in cauernas saxorum à facie formidinis Domini, & a gloria maiestatis eius, cum surrexerit percutere terram. Ibid. cap. 3. 13. 14. Stat ad iudicandum Dominus, & stat ad iudicandos populos. Dominus ad iudicium veniet cum senibus populi sui & principibus eius: vos enim depasti estis vineam, & rapina pauperis in domo vestra. Cap. 13. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. Vox multitudinis in montibus, quasi populorum frequentium vox fontium regum gentium congregat aru: Dominus exercituum precepit militia belli, venientibus de terra procul, à summitate caeli: Dominus, & vasa furoris eius, ut disperdat omnem terram. Volulate, quia propè est dies Domini: quasi vastitas à Domino veniet. Propter hoc, omnes manus dissoluentur, & omne cor hominis contabescet & conteretur. Toriones & dolores tenebunt quasi parturiens, dolebunt, unusquisq; ad proximum

Nu 2 suum

suum stupebit, facies combusta vultus eorum. Ecce
 dies Domini veniet, crudelis & indignationis plenus,
 & ira, furorisq; ad ponendam terram in solitudi-
 nem, & peccatores eius contereudos de ea. Quoniam
 stella cali, & splendor earum non expandent lumen
 suum: obtenebratus est sol in ortu suo, & lumen non
 splendet in lumine suo. Et visitabo super orbis
 mala & contra impios iniquitatem eorum, & quie-
 scere faciam superbiam infidelium, & arrogantiam
 fortium humiliabo. Pretiosior erit vir auro, & ho-
 mo mundo obrizo. Super hoc calumturbabo: &
 movebitur terra de loco suo propter indignationem
 Domini exercituum, & propter diem ire furoris eius.
 Cap. 66. 14. 15. 16. Videbitis, & gaudebit cor ve-
 strum & ossa vestra quasi herba germinabunt, & cog-
 noscetur manus Domini servis eius, & indignabi-
 tur inimicis suis. Quia ecce Dominus in igne veniet,
 & quasi turbo quadriga eius: reddere in indignatio-
 ne furorem suum, & increpationem suam in flamma
 ignis; quia in igne Dominus diiudicabit, & in gladio
 suo ad omnem carnem, & multiplicabuntur interfe-
 ctia a Domino. Vers. 24. Et egredientur, & vide-
 bunt cadavera virorum, qui prauaricati sunt in me:
 Vermis eorum non morietur, & ignis eorum non extin-
 guetur, & erunt usq; ad satietatem visionis omni
 carni. Ierem. 4. 19. 20. 21. 22. Ventrem meum,
 ventrem meum doleo, sensus cordis mei turbati sunt
 in me; non tacebo, quoniam vocem buccina audiuit
 anima mea, clamorem prelij. Contritio super con-
 tritionem vocata est, & vastata est omnis terra:
 repened

repente vastata sunt tabernacula mea, subito pelle
 mea. Usquequo videbo fugientem, audiam vocem
 buccine? Quia stultus populus meus me non cogno-
 uit: filij insipientes sunt, & vecordes: sapientes sunt
 ut faciant mala, bene autem facere nescierunt. Ibi-
 dem cap. 30. 6. 7. Interrogate, & videte si generat
 masculus, quare ergo vidi omnis viri manum super
 lumbum suum, quasi parturientis: & conuersa sunt
 vniuersa facies in auruginem? va, quia magna dies
 illa, nec est similis eius: tempusq; tribulationis est
 Jacob, & ex ipso saluabitur. Vers. 24. Non auer-
 tet iram indignationis Dominus, donec faciat &
 compleat cogitationem cordis sui: in nouissimo die-
 rum intelligetis ea. Ezech. 34. 17. Vos autem gree-
 ges mei, hac dicit Dominus Deus: Ecce ego ipse iudico
 inter pecus & pecus, arietum & hircorum. Dan.
 12. 1. 2. In tempore autem illo consurget Michaël
 princeps magnus, qui stat pro filiis populi tui: & ve-
 niet tempus quale non fuit ab eo ex quo gentes esse cœ-
 perunt usq; ad tempus illud. Et in tempore illo sal-
 uabitur populus tuus omnis qui inuentus fuerit scri-
 ptus in libro. Et multi de his, qui dormiunt in ter-
 re puluere, enigilabunt: alij in vitam aeternam, &
 alij in opprobrium ut videant semper. Vers. 6. 7.
 8. 9. 10. 11. 12. Et dixi viro, qui erat indutus lineis,
 qui stabat super aquas fluminis usquequo finis ho-
 rum mirabilium? Et audiui virum, qui indutus
 erat lineis, qui stabat super aquas fluminis, cum ele-
 uasset dexteram & sinistram suam in calum, & iu-
 rasset per viuentem in aeternum, quia in tempus, &

tempora, & dimidium temporis. Et cum completa fuerit dispersio manus populi sancti, complebuntur uniuersa haec. Et ego audiui, & non intellexi. Et dixi, Domine mi, quid erit post haec? Et ait: vade Daniel quia clausi sunt signatiq; sermones vsq; ad praesinitum tempus. Eligentur & dealbuntur: & impie agent impij, neq; intelligent omnes impij, porro docti intelligent. Et a tempore cum ablatum fuerit iuge sacrificium, & posita fuerit abominatio in desolationem dies mille ducenti nonaginta. Beatus, qui expectat, & peruenit vsq; ad dies mille trecentos triginta quinq;. Osee. 10. 7. 8. Transire fecit Samaria regem suum quasi spumam super faciem aquae. Et disperdentur excelsa idoli, peccatum Israel: lappa, & tribulus ascendet super aras eorum: & dicent montibus: operite nos: & collibus: cadite super nos. Ibidem cap. 13. 7. 8. 9. 10. Et ego ero eis quasi leaena, sicut pardus in via Assyriorum. Occurram eis quasi vrsa rapis catulis, & dirumpam interiora iecoris eorum: & consumam eos ibi quasi leo, bestia agri scindet eos. Perditio tua Israel: tantummodo in me auxilium tuum. Vbi est rex tuus? maxime nunc saluet te in omnibus urbibus tuis; & iudices tui, de quibus dixisti: Da mihi regem, & principes. Ioel. 1. 13. 14. 15. Accingue vos, & plangite sacerdotes, utulate ministri altaris: ingredimini, cubate in sacco ministri Dei mei: quoniam interijt de domo Dei vestri sacrificium, & libatio. Sanctificate ieiunium, vocate caelum, congregate senes omnes habitato-

res terra in domum Dei vestri : & clamate ad Do-
 minum : A, a, a, diei : quia propè est dies Do-
 mini, & quasi vastitas à potente veniet. Ibidem
 cap. 2. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. Canite
 tuba in Sion, utulate in monte sancto meo, conturben-
 tur omnes habitatores terra : Quia venit dies Domi-
 ni, quia propè est dies tenebrarum, & caliginis, dies
 nubis, & turbis : quasi mane expansum super mon-
 tes populus multus & fortis : similis ei non fuit à prin-
 cipio, & post eum non erit usq; in annos generationis.
 Ante faciem eius ignis vorans, & post eum exurens
 flamma : quasi hortus voluptatis terra coram eo,
 & post eum solitudo deserti, neq; est qui effugiat
 eum. Quasi aspectus equorum, aspectus eorum : &
 quasi equites sic current. Sicut sonitus quadrigarum
 super capita montium exilient, sicut sonitus flamma
 ignis deuorantis stipulam, velut populus fortis prapa-
 ratus ad praelium. A facie eius cruciabuntur populi :
 omnes vultus redigentur in ollam. Sicut fortes cur-
 rent : quasi viri bellatores ascendent murum : viri in
 vijs suis gradientur, & non declinabunt à semitis suis.
 Vnusquisq; fratrem suum non coarctabit, singuli in
 calle suo ambulabunt, sed & per fenestras cadent,
 & non demolientur. Urbem ingredientur, in
 muro current : domos conscendent per fenestras
 intrabunt quasi fur. A facie eius contre-
 muit terra, moti sunt cali : sol & luna obtene-
 brati sunt, & stellae retraxerunt splendorem suum.
 Et Dominus dedit vocem suam ante faciem exe-
 rcitus sui : quia multa sunt nimis castra
 eius,

eius, quia fortia & facientia verbum eius: magna
 enim dies Domini, & terribilis valde: & quis susti-
 nebit eum? Nunc ergo dicit Dominus: Conuertimini
 ad me in toto corde vestro in ieiunio, & in fletu,
 & in planctu. Et scindite corda vestra, & non ve-
 stimenta vestra, & conuertimini ad Dominum Deum
 vestrum, quia benignus & misericors est, patiens &
 multa misericordia, & prestabilis super malitia.
 Quis scit si conuertatur, & ignoscat, & relinquat
 post se benedictionem, sacrificium, & libamen Do-
 mino Deo vestro? Vers. 30. 31. Et dabo prodigia in
 celo, & in terra, sanguinem, & ignem, & vaporem
 fumi. Sol conuertetur in tenebras, & luna in san-
 guinem: antequam veniat dies Domini magnus, &
 horribilis. Cap. 3. 2. 3. Congregabo omnes gentes,
 & deducam eas in vallem Iosaphat: & disceptabo
 cum eis ibi super populo meo, & hereditate mea Israël
 quos disperferunt in nationibus, & terram meam di-
 uiserunt. Et super populum meum miserunt sortem:
 & posuerunt puerum in prostibulo, & puellam vendi-
 derunt pro vino ut biberent. Vers. 13. 14. 15. 16.
 Mittite falces, quoniam maturauit messis: veni-
 te, & descendite, quia plenum est torcular, exhuber-
 rarunt torcularia: quia multiplicata est malitia eo-
 rum. Populi populi in valle concisionis: quia iux-
 ta est dies Domini in valle concisionis. Sol & luna
 obtenebrati sunt, & stella retraxerunt splendorem
 suum. Et Dominus de Sion rugiet, & de Ierusa-
 lem dabit vocem suam, & mouebuntur cali, & ter-
 ra: & Dominus spes populi sui, & fortitudo filiorum
 Israël

Israël. Amos. 3. 8. *Leorugiet, quis non timebit? Dominus Deus locutus est, quis non prophetabit?*
 Ibidem cap. 5. 18. 19. 20. *Vae desiderantibus diem Domini, ad quid eam vobis? dies Domini ista, tenebra & non lux. Quomodo si fugiat vir à facie leonis, & occurrat ei versus: & ingrediatur domum, & innitatur manu sua super parietem, & mordeat eum coluber. Nunquid non tenebra dies Domini, & non lux: & caligo, & non splendor in ea? Mich. 1. 3. 4. Quia ecce Dominus egredietur de loco suo: & descendet, & calcabit super excelsa terra. Et consummentur montes subtus eum, & valles scindentur sicut cera à facie ignis, & sicut aqua, qua decurrunt in præceps. Nah. 1. 2. Deus amulator, & ulciscens Dominus, ulciscens Dominus, & habens furorem: ulciscens Dominus in hostes suos, & irascens ipse inimicis suis. Verl. 7. 8. 9. 10. Bonus Dominus, & confortans in die tribulationis: & sciens sperantes in se, & in diluvio prætereunte, consummationem facie loci eius: & inimicos eius persequentur tenebra. Quid cogitatis contra Dominum? consummationem ipse faciet: non consurget duplex tribulatio. Quia sicut spina se invicem complectuntur sic convivium eorum pariter potantium: consummentur quasi stipula ariditate plena. Soph. 1. 14. 15. 16. 17. *Iuxta est dies Domini magnus, iuxta est & velox nimis: vox diei Domini amara, tribulabitur ibi fortis. Dies ira, dies illa, dies tribulationis & angustia, dies calamitatis & miseria, dies tenebrarum & caliginis, dies nebulæ & turbinis, dies tubæ & clangoris super civitates*
 Nn 5 munias,*

570 LIB. VII. DE SESSION. CHRISTI.
munitas, & super angulos excelsos, & tribulabo ho-
mines, & ambulabunt ut cæci, quia Domino pecca-
uerunt: & effundetur sanguis eorum, sicut hu-
mus, & corpora eorum sicut stercora. Aggæi. 2.
22. 23. Loquere ad Zorobabel ducem Iuda, dicens:
Ego mouebo calum pariter & terram. Et subuer-
tam solium regnorum, & conteram fortunam
regni gentium: & subuertam quadrigam, & a-
scensorem eius: & descendent equi & ascen-
siones eorum: vir in gladio fratris sui. Zachar.
14. 3. 4. 5. 6. 7. Et egredietur Dominus, & præ-
liabitur contra gentes illas, sicut præliatus est in die
certaminis. Et stabunt pedes eius in die illa su-
per Montem Oliuarum, qui est contra Ieru-
salem ad Orientem: & scindetur Mons oliuarum
ex media parte sui ad Orientem, & ad Occiden-
tem præruptu grandi valde, & separabitur medium
montis ad Aquilonem, & medium eius ad Me-
ridiem. Et fugietis ad vallem montium eorum,
quoniam coniungetur vallis montium usque ad pro-
ximum: & fugietis sicut fugistis à facie terramo-
rius in diebus Ozia regis Iuda; & veniet Dominus
Deus meus, omnesque sancti cum eo. Et erit in
die illa: non erit lux, sed frigus & gelu. Et erit
dies una qua nota est Domino, non dies neque nox:
& in tempore vesperi erit lux. Malach. 3. 2. 3. 4.
5. 6. Ecce venit, dicit Dominus exercituum, &
quis poterit cogitare diem aduentus eius, & qui
stabit ad videndum eum? Ipse enim quasi ignis con-
flans, & emundans argentum, & purgabit filios Iuda.

ni, & colabit eos quasi aurum, & quasi argentum,
 & erunt Domino offerentes sacrificia in iustitia. Et
 placebit Domino sacrificium Iuda, & Ierusalem sicut
 dies saeculi, & sicut anni antiqui. Et accedam
 ad vos in iudicio, & ero testis velox maleficis, adul-
 teris, & periuris, & qui calumniantur mercedem
 mercenarij, viduas, & pupillos, & opprimunt pe-
 regrinum, nec timuerunt me dicit Dominus exerci-
 tum. Ego enim Dominus, & non mutor: & vos
 filij Iacob non estis consumpti. Ibidem cap. 4. 1. 2.
 3. 4. 5. 6. Ecce enim dies veniet succensa quasi camin-
 us: & erunt omnes superbi, & omnes facientes im-
 pietatem stipula: & inflammabit eos dies veniens,
 dicit Dominus exercituum, quae non derelinquet eis
 radicem, & germen. Et orietur vobis timentibus
 nomen meum sol iustitia, & sanitas in pennis eius:
 & egrediemini, & salietis sicut vituli de armento. Et
 calcabitis impios, cum fuerint cinis, sub planta pe-
 dum vestrorum: in die, qua ego facio, dicit Do-
 minus exercituum. Mementote legis Moysi ser-
 ui mei quam mandavi ei in Horeb ad omnem Israë-
 l precepta, & iudicia. Ecce ego mittam vobis E-
 liam prophetam, antequam veniat dies Domini
 magnus, & horribilis. Et conuertet cor patrum ad
 filios, & cor filiorum ad patres eorum: ne forte ve-
 niam, & percuciam terram anathemate.

CAPVT III.

Eadem iudiciaria Christi potestas probatur ex Euangelistis.

Matth. 16. 27. 28. Filius enim hominis ventu-
 rus est in gloria Patris sui cum angelis suis:
 & tunc